

AQUA STIRI

VOLUMUL 1/ ANUL I / NR. 2
TIRAJ: 400 DE EXEMPLARE

OCTOMBRIE 2009

OPERAREA REGIONALĂ, LA UN PAS DE SEMNAREA CONTRACTULUI DE DELEGARE A GESTIUNII

În data de 15 octombrie, la sediul Consiliului Județean Timiș s-a întrunit Adunarea generală a reprezentanților Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Apă-Canal Timiș (ADI). Reprezentanții administrațiilor locale ale localităților timișene au aprobat, în baza hotărârilor existente ale consiliilor locale și a legislației serviciilor publice de resort, actul adițional la actul constitutiv și actul adițional la statutul asociației. Asociația s-a extins cu 9 membri noi (Balinț, Giulvăz, Gottlob, Lovrin, Periam, Sâmpetru Mare, Saravale, Traian Vuia, Voiteg), având în prezent 53 de membri.

Pe ordinea de zi a întâlnirii s-au înscris, în continuare, aprobarea organigramei ADI, a caietului de sarcini și a regulamentului serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, a studiului de oportunitate privind delegarea gestiunii serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare. Un punct cheie de pe agenda întâlnirii a fost aprobarea atribuirii directe a gestiunii serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare, în favoarea operatorului Aquatim S.A. Președintele C. J. Timiș, domnul Constantin Ostaficiuc, a subliniat că este vorba de un moment zero al proiectului de regionalizare a serviciilor de apă și canalizare la nivelul județului, din punct de vedere al atragerii de fonduri nerambursabile pentru investiții. „Asociația rămâne deschisă pentru noi membri, dar depunerea cererii de finanțare din fonduri de coeziune se va face numai pentru acele localități care au delegat acum gestiunea operatorului Aquatim”, a precizat C. Ostaficiuc, subliniind ideea că existența operatorului regional este condiția cheie de obținere a finanțării prin programele Uniunii Europene.

„Apa plătește apa” va fi principiul de bază al operării la nivel regional

Primarii timișeni au avizat, în aceeași ședință, studiul de fezabilitate privind „Extinderea și modernizarea sistemului de alimentare cu apă și de canalizare în județul Timiș” și planul anual de evoluție a tarifelor practicate în aria delegării. Deși aprobate în unanimitate, aceste proiecte au tratat cadrul unor argumentări și dezbateri, primarii aducând în discuție problema creșterii tarifelor și a alocării și recuperării costurilor de investiții. Directorul general Aquatim, domnul Ilie Vlaicu, a explicat că membrii asociației vor avea control total, prin statut, asupra tarifelor și distribuirii beneficiilor obținute local. Aquatim prevede trecerea la tarif unic, până în anul 2010, pentru toate localitățile

15 oct. 2009, Adunarea generală ADI, la Timișoara

în care va opera. Corelarea reală a tarifelor cu activitatea de operare și cu dezvoltarea pe termen lung, în termeni economici este un aspect deficitar în prezent, la serviciile de alimentare cu apă din mediul rural, dar pe care se bazează strategia de dezvoltare pe termen lung propusă de Aquatim.

„Apa plătește apa” înseamnă că profitul obținut din prestarea serviciilor de apă și de canalizare trebuie direcționat spre realizarea proiectelor de investiții în acest domeniu. Acest principiu de funcționare a fost implementat și verificat la nivel european. Aquatim funcționează în prezent astfel și la fel va funcționa ca operator regional în viitor.

Rolul operatorului Aquatim este de a aduce în această asociere competența tehnică și experiența în gestionarea unor programe mari de investiții pentru atragerea fondurilor și implementarea proiectelor. „Din momentul semnării contractului de delegare, ne puteți considera consultanții dumneavoastră”, a punctat I. Vlaicu, care a amintit, în context, despre credibilitatea Aquatim pe piața bancară internațională și capitalul de resurse umane al societății.

Adunarea generală a ADI ne aduce un pas mai aproape de extinderea ariei de operare în județ. În scurt timp va avea loc Adunarea generală a acționarilor Aquatim, etapa următoare fiind semnarea contractului de delegare a gestiunii serviciilor de apă și canalizare între asociație și Aquatim.

Alina IVĂNESCU
Compartimentul Juridic

MAI APROAPE DE CLIENȚI: SERVICIUL SMSSENDER

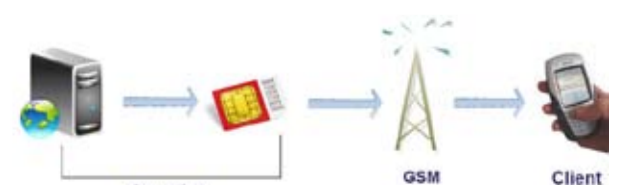
Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor clienților, Aquatim a abordat o metodă nouă de comunicare, modernă, rapidă și eficientă. Acest lucru este posibil cu ajutorul internetului și al rețelilor de telefonie mobilă, medii de comunicare extrem de răspândite în ziua de astăzi. Serviciul, care poartă denumirea de SMSender, este disponibil în rețelele GSM și constă în transmiterea automată, pe telefoanele mobile ale clienților, a unor mesaje de interes legate de serviciile Aquatim.

Prin acest serviciu, care va fi pus la dispoziția clienților în curând, se vor putea transmite câteva tipuri de comunicări generale, cum ar fi întreruperile programate în furnizarea apei, programul citirilor contoarelor, somațiile pentru neplata facturilor, pentru debransare de la rețeaua de alimentare etc.

Din punct de vedere tehnic, implementarea sistemului s-a realizat prin achiziționarea unor linii speciale de telefonie mobilă, distribuite compartimentelor care gestionează informațiile în cauză: facturare și evidență clienți, relații clienți, comunicare și relații publice, mentenanță apometre. Softul necesar se va instala pe câte un calculator la departamentele menționate mai sus. Aplicația este independentă, instalarea și utilizarea ei nu necesită instalarea altor aplicații pe calculator. Pentru utilizarea aplicației nu există restricții în ceea ce privește viteza minimă admisă a conexiunii la internet. Programul permite trimiterea aceluiași SMS către mai mulți destinatari (SMS bulk) și expedierea de SMS-uri mai lungi de 160 caractere (maxim 480 de caractere).

Orice companie are ca scop eficiența economică, fidelizarea clienților fiind una din pârgurile de lucru pentru menținerea acestei condiții. Este adevărat că pe piața serviciilor de utilitate publică, în care, pe de o parte, trebuie menținute tarife suportabile, iar, pe de altă parte, clienții nu pot opta între mai mulți furnizori ca urmare a naturii serviciului, problema apropierei de client nu se pune în sensul fidelizării. Ci, în sensul respectului față de client, prin informare eficientă, îmbunătățirea comunicării, cu identificarea unor noi canale sau dezvoltarea celor existente. Toate informațiile pe care le vom pune la dispoziția clienților prin SMSender se transmit și se vor transmite în continuare prin mijloacele consacrate, prin corespondență cu clienții, prin intermediul presei și al site-ului www.aquatim.ro. Însă, prin acest serviciu, aducem un plus de valoare prestației Aquatim, venind mai aproape de nevoile oamenilor.

Mădălina BOGDAN
Serviciul IT și Telecomunicații

Schema de principiu a serviciului SMSender

POLUAREA STRICĂ EPURAREA

INTERVIU CU DOMNUL EUGEN BRÎNZEI,
TEHNOLOG PE PROBLEME DE EPURARE

Eugen Brînzei

În 30 septembrie 2009, managementul Aquatim, în colaborare cu Garda Națională de Mediu, Agenția pentru Protecția Mediului Timiș, Direcția Apelor Banaț și Primăria Timișoara a organizat o întâlnire cu reprezentanții operatorilor economici din Timișoara, în vederea dezbaterii problemelor privind deversările poluante în rețeaua de canalizare. La întâlnire au participat reprezentanții a peste 30 de operatori economici.

Întâlnirea face parte din Programul de monitorizare a descărcărilor de ape uzate industriale în rețeaua de canalizare, demarat în anul 2004. Scopul este conștientizarea operatorilor economici asupra importanței factorului de mediu APA și, în mod special, asupra necesității preepurării locale a apelor uzate, înainte de evacuarea în rețeaua de canalizare, astfel încât să se respecte legislația în vigoare.

Printre temele dezbătute în cadrul întâlnirii s-a discutat și despre modul în care deversările poluante afectează procesul tehnologic al stației de epurare care se construiește în cadrul Aquatim, din fonduri ISPA. Despre acest subiect am discutat cu domnul Eugen Brînzei, tehnolog pe probleme de epurare în cadrul Serviciului Implementare Programe Internaționale Aquatim.

O. H.: Înainte să înțelegem modul în care deversările poluante rezultate din activitățile operatorilor economici afectează procesul tehnologic de epurare a apei, ar trebui să cunoaștem mai bine cum funcționează acest proces.

E. B.: Procesul tehnologic de epurare, care se va implementa prin intermediul proiectului ISPA, cuprinde treptele mecanică, biologică aerobă, terțiară și procesarea nămolului. Treapta mecanică se referă la eliminarea materialelor grosiere și a suspensiilor ușor decantabile, a grăsimilor și a materialelor plutitoare. Pentru aceasta, apa trece prin grătare, apoi prin deznisipatoare și separatoare de grăsimi. Epurarea biologică are loc în bazinul de aerare, unde, sub acțiunea microorganismelor, sunt îndepărtate substanțele organice și compușii cu azot. Separarea apei epurate de biomasă (nămolul biologic) se realizează în decantoarele finale. Nămolul separat este procesat într-o instalație complexă care constă dintr-un îngroșător cu bandă și un filtru presă cu bandă.

Noua tehnologie prevede o treaptă de epurare avansată (terțiară), pentru precipitarea fosforului. Altă particularitate constă în eliminarea decantării primare, datorită calității influentului (apa care intră în stația de epurare).

O. H.: Cum afectează deversările poluante etapele procesului tehnologic de epurare?

E. B.: Deversările necontrolate sau accidentale afectează parțial sau total funcționarea stației de epurare. Operatorii economici care deversează apă cu conținut de poluanți, care depășesc limitele de calitate impuse prin lege, ar trebui să ia în considerare faptul că Bega este râu transfrontalier și se supune unor reglementări speciale, iar aceste deversări implică anumite costuri suplimentare suportate de Aquatim.

Toate etapele procesului de epurare sunt afectate, dacă în apa uzată există substanțe poluante, peste limitele de calitate admise. Curgerea hidraulică normală poate fi perturbată la trecerea prin pompe, prin grătare, deznisipatoare și separatoare de grăsimi de materiile în suspensie, acestea formând depuneri, pelicule sau acumulări. De asemenea, materiile în suspensie pot avea un efect abraziv asupra părților mobile ale pompelor.

Dacă ne referim la treapta biologică, prezența în apă a substanțelor greu biodegradabile sau a celor biodegradabile în cantități ridicate va duce la perturbarea metabolismului biomasei (nămolului), chiar distrugerea acesteia. Un aspect grav,

deoarece refacerea biomasei necesare procesului necesită timp îndelungat – minim 30 de zile. În fine, procesarea nămolului este influențată și ea negativ de poluanții care determină îngroșarea nămolului, de exemplu, îngreunând astfel procesul de deshidratare.

O. H.: Ați menționat anterior că deversările poluante implică niște costuri suplimentare de epurare. Despre ce costuri este vorba?

E. B.: Deversările poluante implică niște costuri suplimentare pentru diminuarea efectelor asupra procesului tehnologic, respectiv asupra râului Bega, locul unde se deversează în final apa epurată. Astfel, pot crește costurile de exploatare, ca urmare a unui consum mai mare de energie electrică (timp mai lung de funcționare a diferitelor utilaje), sau de reactivi (intensificarea frecvenței analizelor). Uneori, pot apărea costuri suplimentare, cauzate de utilizarea materialelor de intervenție (materiale și baraje absorbante, reactivi de neutralizare etc.). Nu în ultimul rând, curățirea utilajelor, a canalelor, conductelor generează cheltuieli suplimentare.

În timp, toate aceste cheltuieli suplimentare, care se adună la costurile de epurare, nu vor mai putea fi suportate de Aquatim, ceea ce va duce la aplicarea unor taxe suplimentare operatorilor care poluează. Se va merge pe principiul „poluatorul plătește”.

a consemnat Oana HORTOPAN

„Pentru a evita astfel de situații, operatorul economic are obligația de a epura local apele uzate și de a controla permanent parametrii apelor deversate conform legislației (HG 188/2002 - Anexa 2 - NTPA-002 cu modificările ulterioare) care precizează clar condițiile de evacuare a apelor uzate în rețelele de canalizare ale localităților.

Operatorul trebuie să asigure respectarea condițiilor prevăzute în legislație și putem sublinia că evacuarea apelor uzate în rețeaua de canalizare este permisă numai având siguranța că: nu se degradează construcțiile și instalațiile rețelelor de canalizare, ale stațiilor de epurare și ale echipamentelor acestora; nu se diminuează capacitatea de transport a canalelor prin depuneri sau obturări; nu se aduc prejudicii igienei și sănătății publice sau personalului de exploatare; nu se perturbă procesele de epurare din stațiile de epurare sau nu se diminuează capacitatea acestora; nu se creează pericol de explozie; nu se afectează calitatea apelor uzate și meteorice din sistemul public de canalizare.”

Daniela GHEORGHE
Serviciul Calitate-Mediu

CE PUTEM CUMPĂRA CU 1m³ DE APĂ RECE?

În luna august, Consiliul Local Timișoara a aprobat decizia de majorare a prețului serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare pentru consumatorii Aquatim din Timișoara. Astfel, începând de la 1 septembrie 2009, tariful serviciului de furnizare a apei reci este de 2,28 lei/m³, și al celui de canalizare este de 1,44 lei/m³. Aceste tarife includ TVA-ul și sunt valabile pentru toți consumatorii casnici din Timișoara. Tariful practicat de Aquatim pentru apa potabilă este printre cele mai mici din țară.

Stabilirea acestor tarife se face în funcție de costul economic al furnizării serviciilor din care fac parte: cheltuielile de exploatare, costurile de amortizare, administrarea bunurilor, costurile de finanțare și co-finanțare a investițiilor și costurile legate de protecția mediului. De asemenea, tarifele trebuie să încurajeze folosirea eficientă a apei, funcționarea eficientă a serviciilor și protecția mediului.

Prețurile la serviciile de furnizare a apei potabile și de canalizare se ajustează periodic în funcție de inflație și de res-

pectarea condițiilor impuse de acordul de împrumut semnat între Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Aquatim, prin care Aquatim a primit asistență financiară pentru implementarea măsurii ISPA nr. 2000/RO/P/PE/004 - „Reabilitarea tehnologiei de epurare a apei reziduale și modernizarea canalizării pentru populația orașului Timișoara, situat în județul Timiș din România”.

În prezent, Aquatim S.A. practică tarife diferite pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă și canalizare în localitățile în care operează, ca urmare a costurilor diferite de exploatare. Însă, pe viitor se dorește egalizarea tarifelor pentru toate localitățile unde operează societatea.

Ce putem cumpăra cu 1m³ de apă rece? Probabil că unii consumatori și-au pus deja această întrebare și au încercat să găsească un răspuns cât mai aproape de adevăr, ori au fost curioși să afle câtă apă plată se poate cumpăra cu prețul apei de la robinet. În această privință, cercetările din teren arată că prețul aferent unui metru cub (1 000 litri) de apă de la robinet este echivalent cu... doar 2,2 litri de apă plată. Comparând prețul unui metru cub de apă rece (2,28 lei/m³ cu TVA inclus) cu prețul mediu al unor produse necesare unei familii și care sunt cumpărate cu regularitate, se poate constata că prețul apei de la robinet este mic. Datele din tabelul următor sunt un argument în acest sens.

Oana HORTOPAN			
Nr. crt.	Produs	Preț/cantitate	Cantit. produs echivalentă cu prețul a 1 m ³ de apă rece
1	Apă minerală	1,9 lei/1,5 l	1,8 l
2	Apă plată	2,04 lei/2 l	2,2 l
3	Ardei	2,6 lei/kg	880 g
4	Biscuiți	1,2 lei/100 g	190 g
5	Cafea	15 lei/500 g	76 g
6	Cartofi	1,4 lei/kg	1,6 kg
7	Castraveți	1,7 lei/kg	1,3 kg
8	Ceai	2 lei/40 gr/cutie	45 g
9	Ceapă	1,1 lei/kg	2 kg
10	Detergent	18 lei/2 kg	253 g
11	Făină	1,8 lei/kg	1,2 kg
12	Griș	1,6 lei/500 g	712 g
13	Hârtie igienică	0,4 lei/buc.	5,7 buc.
14	laurt	1 leu/buc. (175 g)	2,2 buc. (385 g)
15	Lapte	2,8 lei/l	814 ml
16	Mălai	2 lei/kg	1,1 kg
17	Mere	2,5 lei/kg	912 g
18	Miere polifloră	8 lei/500 g	142 g
19	Morcovi	1,7 lei/kg	1,3 kg
20	Orez	6 lei/kg	380 g
21	Oțet	1,8 lei/l	1,2 l
22	Ouă	0,53 lei/buc.	4,3 buc.
23	Pâine pe vatră	1,4 lei/500 g	814 g
24	Pastă de dinți	5,5 lei/100 ml	41 ml
25	Pui întreg	8,2 lei/kg	278 g
26	Roșii	2,3 lei/kg	991 g
27	Săpun	1,8 lei/buc.	1,2 buc.
28	Sare	1 leu/kg	2,2 kg
29	Șervețele de masă	2,2 lei/pachet (100 buc.)	1 pachet
30	Spată porc fără os	15 lei/kg	152 g
31	Ulei	4,5 lei/l	506 ml
32	Varză	1,3 lei/kg	1,8 kg
33	Vinete	1,9 lei/kg	1,2 kg
34	Zahăr	3 lei/kg	760 g

1 m³ de apă

REDESCOPERIREA ISTORIEI

În data de 26 octombrie 1912 a fost inaugurată prima stație de epurare din Timișoara. A urmat o perioadă crucială de dezvoltare a orașului, de extindere a serviciilor moderne de alimentare cu apă și de canalizare. La aproape un veac distanță, în aceeași lună de toamnă, vă propunem istoria, ca temă a numărului curent al publicației noastre. Aquatim a demarat anul acesta un proiect amplu de valorizare a istoriei prin recondiționarea documentelor vechi și restaurarea clădirilor istorice din patrimoniul societății. Trecutul ni s-a revelat fascinant și plin de viață, similitudinile sau raportarea la prezent fiind inevitabile. Istoria este o poveste fără sfârșit, în care tâlcuri și personaje ies, surprinzător, la iveală. Pe această pagină își aduc contribuții la tema lunii Cristina Borca, Responsabil comunicare și relații publice în cadrul Aquatim și dr. Ioan Hațegan, istoric al Academiei Române din Timișoara. Sperăm că această incursiune în trecut va fi o aventură. A ceea a redescoperirii istoriei.

Loredana LEORDEAN

TIMIȘOARA LA ÎNCEPUT DE VEAC XX

La început de veac, Timișoara se prezenta ca un oraș înflorit din punct de vedere economic, financiar, comercial și administrativ. Politica de deschidere a Consiliului Local a fost pusă în practică de o succesiune de primari cu merite nepieritoare: János Török, Carol Telbis, Josef Geml și Stan Vidrighin. Economia orașului este în continuă expansiune prin numărul mare al stabilimentelor industriale și meșteșugărești, prin comerțul intern și, mai ales, internațional, ce ajunge pe toate cele cinci continente, prin capitalul bancar atras în bănci și filiale bancare locale, prin forța de muncă calificată, dar și prin grija administrării corecte a avuției.

O serie de premiere locale, regionale și chiar internaționale, au asigurat această dezvoltare: iluminatul public stradal cu gaz și apoi electric, tramvaiul cu cai și apoi cel electric, telegrafii și telefonul, asfaltarea primelor străzi, construcția uzinei hidro-electrice și devierea cursului Begăi pe traseul actual, ridicarea turnurilor de apă și a uzinei de apă, realizarea canalizării magistrale, stația de epurare a apei, ridicarea multor zeci de clădiri de raport în stilul anului 1900, Jugendstil sau Secession, primele locuințe sociale, crearea unei rețele școlare primare și gimnaziale, dar și una comercială și de meserii etc. etc.

Timișoara a profitat din plin de statutul de oraș liber regal și și-a valorificat toate șansele. La mijlocul primului deceniu al veacului, o criză economică încetinește acest ritm de creștere, dar municipalitatea și firmele private își continuă cu seriozitate activitatea. Primul Război Mondial încetinește ritmul dezvoltării și aduce sacrificii umane, materiale și financiare. Sfârșitul conflagrației mondiale creează complicații în Banat: în noiembrie 1918 se proclamă o așa-zisă Republică bănățeană, fără șanse reale de supraviețuire, armatele sârbe ocupă Banatul, românii își trimit delegații la Alba Iulia – în ciuda opoziției armatelor de ocupație. În urma încheierii păcii, Banatul este împărțit în trei părți: două treimi revin României, o treime Regatului Sârbilor, Croaților și Slovenilor (Yugoslavia de mai târziu) și 1% revine Ungariei. Instalarea administrației românești în Banat, în iulie-august 1919, deschide calea păcii și a dezvoltării libere a orașului Timișoara. Activitatea inginerului Stan Vidrighin, de dinainte de 1919, este răsplătită prin numirea sa ca primar. Stan Vidrighin a fost ultimul, și poate unul dintre cei mai importanți, din această serie de mari primari, cărora Timișoara trebuie să le fie recunoscătoare pentru activitatea lor exemplară în slujba comunității.

Ioan HAȚEGAN

DEZVĂLUIRI DE ACUM O SUTĂ DE ANI CANALIZAREA ÎN TIMIȘOARA

Fotografie din timpul construcției canalizării, 1909

De ce avem nevoie de istorie? Și pentru ca să evidențiem efortul depus de oameni care au crezut în munca lor și care și-au lăsat, astfel, amprenta peste timp. Istoria ne face diferiți și ne dă personalitate. Suntem oare conștienți de valorile care ne caracterizează, de memoria locului de muncă?

Soarta ne-a dăruit șansa să deținem foarte multe documente mai vechi de 100 de ani, bine conservate într-o arhivă la Aquatim, parcă înțucate în timp. Avem, cred, toate documentele de la începuturile sistemului de canalizare și de alimentare cu apă din Timișoara și din alte orașe din județ. Aproape toate poartă însemnări ale lui Stan Vidrighin. Majoritatea sunt redactate în limba maghiară, ceea ce face dificilă rescrierea lor în limba română, fapt ce îmi dă senzația că istoria se lasă greu cucerită. În același timp, parcă decodăm un mesaj sau un sfat din trecut.

Traducerile unor documente vechi, realizate până acum, m-au marcat pozitiv prin limbajul elevat, rigurozitatea cu care se făceau observațiile, adnotările de-a fir a păr asupra tuturor lucrurilor și acțiunilor, respectul deosebit pe care îl aveau oamenii unii față de ceilalți. Dar este de remarcat și caligrafia deosebită, îngrijită, și modul de realizare a miilor de schițe. Din păcate, toate aceste lucruri bune par a se pierde pe măsură ce documentele înaintază în timp. Caligrafia nu mai e atât de atentă, consemnările nu mai sunt amănunțite.

Pe scurt, istoricul alimentării cu apă la robinet și al canalizării în Timișoara debutează cu construcția canalizării și a Stației de epurare a apelor uzate, urmată de punerea în funcțiune a unei uzine de apă cu sistemul de distribuție aferent. Și astfel, timișorenii au apă la robinet din anul 1914, lucru bine știut. Toate acestea sunt descrise foarte amănunțit, pe tot parcursul realizării lor în jurnale de șantier, unde se făceau adnotări zilnice de către cei care coordonau lucrările.

Acest articol deschide o rubrică permanentă de istorie. Se cuvine, așadar, să descriem evenimentele în ordine cronologică, adică să începem cu proiectarea și execuția sistemului de canalizare din Timișoara.

Încă din anul 1894, primăria a încercat să găsească o soluție tehnică pentru proiectarea unui sistem de canalizare eficient. Pentru aceasta a fost organizat un concurs internațional cu premii în valoare de 14 000 de coroane, echivalentul a 20 de mii euro în prezent. Pe atunci, orașul avea 46 de mii de locuitori și o suprafață de 750 de hectare. În caietul de sarcini s-a cerut să se țină cont de dezvoltarea orașului la 75 de mii de locuitori și să fie un sistem de canalizare unitar, comun pentru apele uzate și pluviale. Consumul specific de apă în centrul orașului s-a considerat a fi 150 l/om/zi, iar la periferie 100 l/om/zi. S-au pus la dispoziția firmelor toate hărțile topografice ale orașului. La concurs s-au prezentat 10 proiecte de canalizare, care au fost analizate de către specialiști din cadrul primăriei, acordându-se trei premii. Premiul I, un inginer din Sofia, premiul II și III, doi ingineri din Köln. Concluziile acestor studii au fost asemănătoare: din cauza pantei naturale foarte reduse a orașului, costurile de execuție ar fi fost foarte mari, motiv pentru care proiectele nu au fost realizate. Aceeași soartă a avut și proiectul de canalizare întocmit în 1904 de Ignaz Orban, inginer-șef în cadrul primăriei.

Trei ani mai târziu, lui Stan Vidrighin, inginer în cadrul serviciului tehnic din cadrul primăriei, i se încredințează ca sarcină de lucru găsirea unei soluții eficiente pentru canalizarea și alimentarea cu apă a orașului. Pe atunci avea 31 de ani. Primar, la acea vreme, era Carol Telbis care, timp de aproape trei decenii cât s-a aflat la conducere (1885-1914), a reușit să ridice urbea la un nivel la care nimeni nu se aștepta. Stan Vidrighin a fost trimis pe banii primăriei în multe orașe din

Europa pentru documentare. Întors în țară, el a proiectat sistemele de alimentare cu apă și de canalizare ale orașului Timișoara pe care le-a pus în execuție, de data aceasta, cu succes. Costurile execuției canalizării s-au ridicat la peste 4 milioane de coroane, la care se adăugau anual 30 de mii de coroane pentru întreținere. În anul 1913, primăria din acea vreme, numită Consiliul comunal, a obținut un împrumut de la o bancă din Elveția și a achitat trei rate până în anul 1915. După anul 1919, datoria a fost transmisă către Administrația românească a Timișoarei, odată cu instaurarea noii guvernări. Ca urmare a dobândirilor mari, datoria ajunsese, în anul 1924, la suma de trei milioane de franci elvețieni, datorie care a fost convertită la 61 milioane lei aur, sumă ce a fost ulterior achitată în rate semestriale.

Lucrările de canalizare au început cu construcția celor două colectoare de pe ambele maluri ale Begăi, în 13 mai 1909. Pentru execuție a fost contractată o firmă din Budapesta, Grünwald Testvérek. Firma a avut doi ingineri-șefi care au făcut consemnări amănunțite în jurnalul de construcție.

Pe partea dreaptă a Begăi, adâncimea colectorului principal era de patru metri, iar pe partea stângă de cinci metri. În prima zi de lucru, pe partea dreaptă a râului au fost 227 de muncitori, iar pe partea stângă – 209. Pe parcursul înaintării lucrărilor a crescut și numărul de muncitori, ajungându-se, în luna iulie, la peste 600 de muncitori. Majoritatea proveneau din satele din jurul Timișoarei, iar seara se retrăgeau la casele lor. Existau și muncitori străini care erau cazați câte doi, în mai multe locații din oraș.

În data de 2 iunie, la atelierele din Fabric a început realizarea de conducte confecționate după șabloane. În luna august 1909 au început lucrările la colectoarele secundare, pe ambele maluri ale canalului Bega.

Soluția tehnică găsită de Vidrighin, vizavi de viteza redusă de curgere a apelor uzate în canalizare, din cauza pantei naturale reduse a orașului, a fost amplasarea în anumite zone a unor bazine cu apă pentru spălarea periodică a canalelor. Bazinele se alimentau cu apă din râul Bega, prin cădere liberă sau prin pompare. Unele erau alimentate cu apă adusă din foraje, prin pompare.

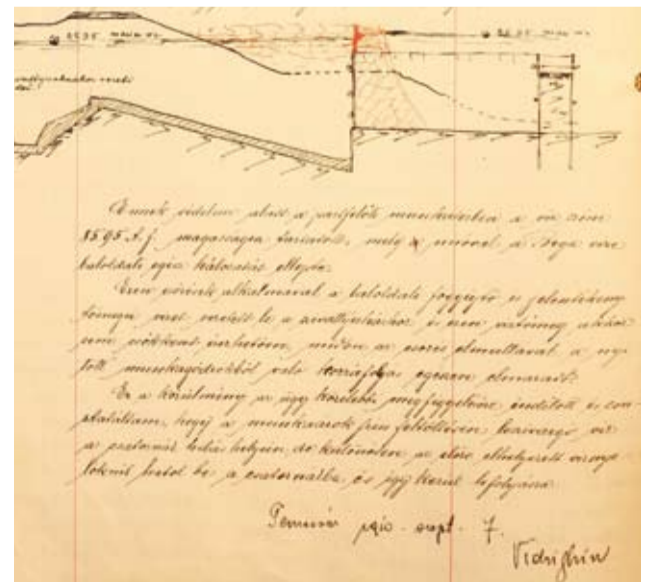
Condițiile de lucru la canalizare erau foarte grele. Spălarea rețelei de canale subterane se făcea cu ajutorul unor discuri dirijate de un lucrător, prin intermediul unor prăjini de lemn, care erau prelungite prin îmbinare pe măsură ce discul înainta. Un alt lucrător cobora într-un cămin din aval și colecta depunerile, cu ajutorul unei lopeți, într-o găleată care era ridicată la suprafață cu un scripet simplu. Depunerile erau încărcate în mijloace de transport speciale și erau transportate la depozitele de gunoi din afara orașului.

Stan Vidrighin, în data de 30 aprilie 1911, încheie jurnalul de construcție al canalizării pentru a deschide un altul: jurnalul de construcție al Stației de epurare.

În acel moment, rețeaua de canalizare era de circa 30 km. În data de 29 aprilie 1911, fără nici o zi de pauză, Vidrighin a început coordonarea construcției Stației de epurare. Deja era o altă etapă, un alt contract de execuție.

Cristina BORCA

Biroul Comunicare și Relații Publice

Pagină din jurnalul de construcție al canalizării

ZIUA INTERNAȚIONALĂ PENTRU REDUCEREA RISCULUI DEZASTRELOR NATURALE

Distribuția dezastrelor naturale pe glob, 2008

Societatea umană supraviețuiește astăzi într-un mediu în continuă schimbare, fiind expusă la mari diversități de situații, mai mult sau mai puțin periculoase, generate de numeroși factori, atât de proveniență naturală, cât și antropică.

Este știut faptul că 90% din totalul calamităților naturale sunt legate de vreme, climă și apă. Statistica din ultimul deceniu arată că numărul total de calamități naturale, inclusiv cele hidrometeorologice, au tendință de creștere, atât după intensitate, cât și după frecvența lor. Aceasta duce la creșterea pagubelor materiale și a numărului victimelor. Schimbările climatei la scară globală și regională contribuie la accentuarea intensității și creșterea frecvenței fenomenelor și proceselor periculoase, ca: seceta, aversele de ploaie, inundațiile, înghețurile etc.

În 1989, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a desemnat a doua zi de miercuri din luna octombrie drept

Ziua Internațională pentru Reducerea Dezastrelor Naturale (Rezoluția 44/236, 22 decembrie 1989) și, concomitent, Deceniul Internațional pentru Reducerea Dezastrelor Naturale, 1990-1999. Mai apoi, în 2001, ONU a decis să mențină respectarea Zilei Internaționale pentru Reducerea Dezastrelor Naturale (Rezoluția 56/195, 21 decembrie 2001) ca un mijloc de promovare a culturii globale de reducere a dezastrelor naturale, inclusiv prevenirea dezastrelor, de diminuare și pregătire.

Pentru realizarea cu succes a luptei cu urmările negative ale influenței fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile, este necesară studiarea multilaterală a acestor fenomene, perfecționarea metodelor de prognozare a lor și, în special, a măsurilor de prevenire sau reducere a efectelor de pe urma influenței acestora asupra economiei naționale și a securității oamenilor.

Conferința mondială privind reducerea dezastrelor de la Hyogo, Japonia, din anul 2005, a reprezentat un moment de referință în abordarea la nivel internațional a problematicii prevenirii dezastrelor și în implicarea țărilor și organizațiilor internaționale în efortul comun de reducere a impactului catastrofelor asupra comunităților umane. În condițiile dezastrelor naturale, la nivel internațional, se impune coordonarea unei strategii de localizare și prevenire, pentru a limita efectele negative ale acestora.

Manifestările frecvente ale inundațiilor, alunecărilor de teren, cutremurelor, secetei, incendiilor, la care se adaugă accidentele tehnologice și chimice, epidemiile și epizootile, pot avea influență directă asupra vieții fiecărei persoane și asupra societății în ansamblu.

Reducerea efectelor acestor dezastre naturale implică studierea profundă, interdisciplinară a hazardurilor, a variabilității climatei, a vulnerabilității populației și economiei, a circumstanțelor concrete și cauzelor apariției fenomenelor extreme și, în mod deosebit, necesită perfectarea continuă a metodelor de predicție și a sistemelor de avertisment în scopul informării cât mai prealabile și oportune, educării și conștientizării populației despre pericolul real al acestor fenomene și comportamentul adecvat în cazul manifestării lor.

Reducerea riscului dezastrelor poate fi definită ca „o acțiune desfășurată pentru reducerea riscului dezastrelor și a impactului negativ al hazardelor naturale prin intermediul unor eforturi sistematice de analiză și management al cauzelor dezastrelor, prin evitarea hazardelor, reducerea vulnerabilităților sociale și pentru astfel de evenimente negative”.

Nu în zadar se consideră că omul informat, adică prevenit la timp despre momentul și locul manifestării unui pericol, este mult mai rezistent, mai protejat și mai pregătit pentru înfruntarea acestuia. Cu toții, la nivel de indivizi, organizații, instituții, guverne, avem obligația morală, socială și economică pentru a acționa, în prezent, în scopul construirii de comunități și națiuni informate, pregătite și rezistente. Reducerea dezastrelor ne privește pe fiecare dintre noi. Fiecare dintre noi are responsabilitatea de a sensibiliza și de a reduce vulnerabilitatea noastră față de pericolele viitoare. Necesitatea de a ne angaja pe deplin în reducerea riscului de dezastre nu a fost niciodată mai presantă.

Dorel MARIȘ

Compartimentul Situații de Urgență

ÎNTREREN ȘI TRIBUNĂ

O CRONICĂ A CAMPIONATULUI DE MINI-FOTBAL AQUATIM

„Este ușor să ai încredere în tine și să fii disciplinat atunci când ești un câștigător. De încredere și disciplină ai însă nevoie atunci când nu ești învingător”

Vince LOMBARDI

Ca-n fiecare an, conducerea Aquatim S.A. și sindicatele din cadrul societății au organizat campionatul intern de mini-fotbal. Partidele s-au disputat în perioada 5-19 octombrie 2009, pe terenul Rambo, str. Liviu Rebreanu nr. 3, vizavi de Billa - Spitalul Județean. La startul campionatului s-au aliniat de 8 echipe, împărțite în 2 grupe, după cum urmează:

Grupa A	Grupa B
1. DIS I	1. Rețele Apă
2. Administrativ I	2. Administrativ II
3. Secția Apă	3. Sucursala DETA
4. Epurarea	4. DIS II

Tragerea la sorți s-a făcut ținând cont de rezultatele înregistrate în ediția trecută a campionatului. Astfel, campioana ediției trecute, DIS I, a fost plasată în grupa A, iar finalista de anul trecut, Administrativ II, în grupa B. Meciul de deschidere s-a desfășurat luni, 05.10.2009, de la ora 16, între campioana en-titre DIS I și Administrativ I. Prima zi a campionatului a fost una nefastă pentru echipele administrației centrale. Campioana DIS I și-a respectat blazonul, învingând cu un scor de handbal echipa Administrativ I, 14 - 0. În derby-ul grupei B, în urma unui meci disputat cu îndârjire și dăruire, Administrativ II a părăsit terenul învinsă, scor 6 - 4 în favoarea echipei Rețele Apă.

În zilele următoare, meciurile s-au desfășurat în aceeași notă de sportivitate, de remarcat fiind revenirea echipei Administrativ I, care după dezastrul din primul meci, nu și-a pierdut speranța, reușind să câștige următoarele 2 meciuri, făcându-și astfel rost de bilete pentru semifinale, în dauna echipelor Secția Apă și Epurare. Cum era de așteptat, încă deținătoarea titlului, DIS I, nu a avut nici o problemă, câștigând grupa cu maxim de puncte, cu un golaveraj de 35-0. Și în grupa B lucrurile sunt destul de clare, Rețele Apă

reușind să câștige grupa, acumulând 9 puncte, grație celor 3 victorii obținute. Se pare că DIS II a renunțat să mai sere la calificare, neprezentându-se la ultimul meci și lăsând drum liber către semifinale Administrației II, care a ocupat în final locul secund în grupa B, devansând echipele Sucursala Deta și DIS II.

Partidele din semifinale, DIS I - Administrativ II și Administrativ I - Rețele Apă, s-au desfășurat în ziua de 16.10, de la ora 16, respectiv 17. De menționat că, și în acest an, încă din prima zi, galeriile au fost la înălțime, remarcabil fiind fair-play-ul de care au dat dovadă, aplaudând la final atât învingătorii, cât și învingătorii. Marea finală s-a desfășurat în data de 19.10.2009, de la ora 17. Despre meciurile din semifinale și finale, despre ambiția și dăruirea cu care s-a jucat, precum și despre felul în care s-a sărbătorit câștigarea campionatului vom scrie în numărul următor.

Într-o lume în care fotbalul este dominat de scandaluri și în care a devenit mai mult o afacere decât un sport, sperăm că, măcar „fotbaliștii aquatim-iști” să joace cu zâmbetul pe buze. Dacă la sfârșitul campionatului, zâmbetul se regăsește pe buzele lor și ale suporterilor lor, înseamnă că sportul, prin regele său fotbalul, a câștigat.

Călin CĂPĂNTALĂ

Serviciul IT și Telecomunicații

Călin Căpântală joacă în echipa Administrativ II la fiecare campionat de mini-fotbal, din anul 2006, de când este angajat la Aquatim. Prezent acum în paginile Aquaștiri, în postura de cronicar al ediției 2009, reușește să facă o frumoasă trecere de pe teren în tribună, de la ipostaza de jucător devotat echipei, la cea de observator nepărtinitor. Și dacă îi reușește cu atâta ușurință este pentru că, și de-o parte și de alta a spațiului de joc, se regăsește în fiecare din ipostaze, între aceleași repere definitorii, dragostea pentru „regele” fotbal și credința în fair-play.

Loredana LEORDEAN

AQUATIM

Editor: Loredana LEORDEAN
Secretar redacție: Oana HORTOPAN
Fotograf: Mihai GROZĂVESCU

Date contact:

S.C. Aquatim S.A.

300081 Timișoara, str. Gheorghe Lazăr nr. 11/A
tel.: 0256 201 370, fax: 0256 294 753

www.aquatim.ro